

HISTORIA SZKOŁY PODSTAWOWEJ IM. PIOTRA WYSOCKIEGO W DROPIU

Tradycje oświatowe w Dropiu sięgają czasów przedwojennych. Jako szkoła dwuklasowa powstała we wrześniu 1925 roku dzięki staraniom p. Bronisława Sobótki. Dzieci uczyły się w domu prywatnym u p. Janiny Koseskiej. W 1927 roku szkołę przeniesiono do domu p. Józefa Owsianko, gdzie nauczano w zakresie czterech oddziałów. Z powodu zniszczenia budynku w czasie II wojny światowej w 1945 r. szkoła została przeniesiona do miejscowości Piwki.

W 1956 r. dzięki staraniom mieszkańców szkoła powróciła do Dropia. Z dniem 1 września tegoż roku rozpoczęła się nauka w zakresie czterech klas w domu p. Stanisława Książka. W 1957 roku stopień organizacyjny podniesiono do 6 klas. Od września 1958 r. szkoła otrzymuje klasę 7 i staje się pełną szkołą podstawową.

W dniu 16 września 1958 roku na zebraniu rodzicielskim został wybrany Komitet Budowy Szkoły, którego przewodniczącym został p. Benedykt Koseski. Działki pod przyszłą szkołę nieodpłatnie przekazali: p. Stanisław Koseski, p. Stanisław Krusiński, p. Stanisław Krasuski, p. Benedykt Koseski. Wmurowanie aktu erekcyjnego pod nowy budynek (Fot.1) szkoły odbyło się 7 sierpnia 1963 r.

Fot.1

Kierownikiem szkoły był wtedy pan **Jan Adamiec** (Fot.2). Komitet Budowy Szkoły zakończył swoje prace 13 listopada 1965 roku.

Uroczyste otwarcie nowej szkoły odbyło się 30 sierpnia 1964 r. W tym też dniu nadano szkole imię Piotra Wysockiego - Bohatera Nocy Listopadowej i uczestnika walk powstańczych w Makówcze Dużym. Inicjatorem nadania szkole imienia był p. Jan Zych, ówczesny kierownik szkoły w Dobrem. Ze stosownym wnioskiem do Powiatowej Rady Narodowej – Wydziału Oświaty w Mińsku Mazowieckim wystąpiło kierownictwo szkoły, rada pedagogiczna oraz uczniowie.

Z dniem 1 września 1966 roku podniesiono stopień organizacyjny szkoły do ośmiu klas.

W 1970 roku obowiązki kierownika szkoły w Dropiu przekazano p. **Henryce Książek**. W roku szkolnym 1979/80 liczba uczniów wynosi 200, a nauczycieli 9.

W 1986 roku po 16 latach sprawowania funkcji p. Książek odchodzi na emeryturę. Stanowisko dyrektora szkoły przejmuje p. **Anna Komuda** i sprawuje go przez siedem lat. Od 1993 roku funkcję dyrektora szkoły pełni p. **Stanisław Laszczka**.

Od września 1999 roku szkoła w wyniku reformy oświatowej stała się 6 letnią szkołą podstawową.

Fot.2

W grudniu tego samego roku Rada Gminy podjęła decyzję o rozbudowie szkoły. Prace budowlane rozpoczęto w listopadzie 2001 roku. Wyposażenie kotłowni sfinansowano z kredytu WFOŚiGW. Prace wykończeniowe zakończono 30 października 2002 roku. Z chwilą przekazania do użytku nowej części szkoły (Fot.3) tj.: auli, łazienek, c.o., biblioteki oraz nowego pokoju nauczycielskiego, radykalnej poprawie uległy warunki pracy i nauki.

Fot.3

Nauka w naszej szkole odbywa się na jedną zmianę. Zajęcia rozpoczynają się o 8.20, a kończą o 13.50. Zakończenie zajęć świetlicowych o godzinie 14.10. Uczniowie dowożeni są do szkoły busami. W szkole znajduje się 7 sal lekcyjnych, sala gimnastyczna, sala komputerowa oraz biblioteka z czytelnią. Szkoła zapewnia opiekę logopedyczną oraz korzystanie z obiadów. Dzieci uczęszczają na religię wyznania rzymskokatolickiego. Specyfiką naszej szkoły jest realizacja wychowania regionalnego, ekologicznego i zdrowotnego. Tradycją od zarania były imprezy środowiskowe: Choinka Noworoczna, Dzień Babci i Dziadka, Dzień Mamy i Taty. Uczniowie opiekują się kapliczką postawioną w miejscu mogiły powstańców w Makówcze Dużym. Szkoła uczestniczy w wielu programach i projektach: Europejski Program Dopłat do Spożycia Mleka w Szkole - *Pij mleko*, edukacyjnym programie *Owoce w szkole*- finansowanym ze środków ARR, *Radosna Szkoła*, *Edukacja przez szachy w szkole*, Ogólnopolski Programu Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy *Ratujemy i Uczymy Ratować*, *Sieciaki*, projekt *Piktografia*.

**PATRON
SZKOŁY PODSTAWOWEJ
W DROPIU**

Piotr Jacek Wysocki urodził się 10 września 1797 r. w Winiarach koło Warki, w rodzinie szlacheckiej, pieczętującej się herbem Odrowąż. W roku 1818 wstąpił jako kadet do pułku grenadierów gwardii. W roku 1827 Wysocki otrzymał awans na podporucznika i został instruktorem musztry w Szkole Podchorążych Piechoty w Warszawie. W grudniu 1828 r. złożył przysiężenie zmierzające do powstania i proklamowania niepodległości, które nawiązywało do tradycji Towarzystwa Patriotycznego i Wolnomularstwa Narodowego. 29 listopada 1830 r. rozpoczął powstanie, prowadząc podchorążych na warszawski Arsenał.

Piotr Wysocki walczył w bitwach Powstania Listopadowego pod Dobrem, Wawrem, Grochowem, Okuniewem, Boremlem.

Zbiorowa mogiła powstańców w Makówcu Dużym

25 stycznia 1831 r. Piotr Wysocki został awansowany na kapitana, a na początku lutego został oddelegowany do 7 pułku piechoty. 3 marca 1831 r. został odznaczony przez gen. J. Skrzyneckiego Krzyżem Złotym Orderu Virtuti Militari. 20 maja 1831 r. został awansowany na majora a pięć dni później objął dowództwo 10 pułku piechoty. We wrześniu 1831 r. w czasie obrony Warszawy walczył na Woli, gdzie dostał się do niewoli rosyjskiej.

W latach 1831-1834 został oskarżony w procesie przed Najwyższym Sądem Kryminalnym i skazany na karę śmierci, którą zamieniono na 20 lat ciężkich robót na Syberii. Początkowo został zesłany do Aleksandrowska koło Irkucka, a po próbie ucieczki w 1835 r. wyznaczono mu karę chłosty i katorgę oraz dodatkowo 3 lat zesłania do kopalni miedzi w Akatui za Bajkałem.

24 lipca 1857 r. po odbyciu pełnej kary 23 lat zesłania został wydany Piotrowi Wysockiemu paszport i zezwolono mu na powrót do Królestwa Polskiego, gdzie osiadł w Warce. Prowadził tam pogrążony w samotności skromny tryb życia pod nadzorem policji. Po powrocie do Polski z zesłania, Piotra Wysockiego tytułowano „pułkownikiem”, co pozwala przypuszczać, że sytuacja ta podkreślała przyznany mu stopień pułkownika w obronie Warszawy w 1831r., którego dokumentacja zaginęła wraz z upadkiem Powstania Listopadowego.

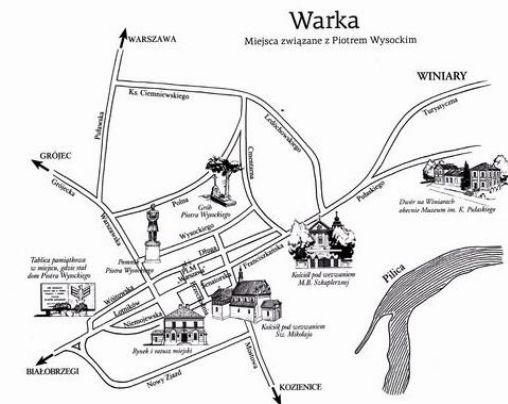
W Warce przeżył prawie 20 lat. Zmarł tam 6 stycznia 1875 r. i został pochowany na miejscowym cmentarzu. Pisma galicyjskie pisały wówczas o nim: „Był to człowiek wysokiej prawości i poświęcenia, dzielny żołnierz, skromny i małomówny”.

Grób Piotra Wysockiego w Warce

Na płycie nagrobnej wyryto słowa, które były jego dewizą: „**Wszystko dla ojczyzny nic dla mnie**”.

Piotr Wysocki stał się symbolem Powstania Listopadowego, jego czyny zostały uwiecznione na kartach literatury narodowej. Jest autorem „Pamiętnika Piotra Wysockiego o powstaniu 29 listopada 1830 roku”.

Więcej informacji o szkole na stronie:
<http://spdrop.pl>